

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 15 maart 2018 door A, arts Beleid en Advies en medisch adviseur, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen de heer drs. B, hierna te noemen verweerder, ten tijde van de indiening van de klacht lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennis genomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 15 maart 2018;
- het verweerschrift met de bijlage d.d. 11 mei 2018;
- de ter zitting door klager voorgedragen en overgelegde toelichting op de klacht met bijlagen;
- de mail van klager d.d. 15 november 2018 waarin deze de ter zitting overgelegde stukken aan verweerder stuurt;
- de mail van de raadsman van verweerder van 19 november 2018 waarin hij bezwaar maakt tegen deze gang van zaken;
- de brieven van de secretaris van het College van 6 december 2018 aan partijen waarin dit bezwaar niet wordt gehonoreerd.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 14 november 2018, waarbij klager en verweerder aanwezig waren. Verweerder werd bijgestaan door mr. H.P. Schouten, advocaat te Den Haag. Tijdens de behandeling van de zaak hebben verweerder en zijn advocaat de zitting vrijwillig verlaten. De mondelinge behandeling van de klacht (op tegenspraak) is vervolgens voortgezet met alleen klager. Verweerder heeft wegens zijn voortijdig vertrek zijn bezwaar tegen overlegging van stukken door klager ter zitting niet geldend kunnen maken. Zoals uit het navolgende zal blijken hebben deze stukken overigens geen rol gespeeld bij de beslissing.

II De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

- a. Klager is werkzaam in loondienst als arts Beleid en Advies en medisch adviseur van X, een zorgverzekeraar (hierna te noemen de werkgever).
- b. Verweerder is als psycholoog NIP en GZ-psycholoog werkzaam in zijn praktijk Y te Z. Naast reguliere zorg in het kader van de GGZ biedt verweerder in de praktijk eveneens complementaire zorg en rustgevende Y-middelen aan. Dit zijn door klager zelf geproduceerde en ontwikkelde natuurmiddelen.
- c. X heeft geen contract met verweerder afgesloten.
- d. In een aan cliënten in zijn praktijk verstrekte bijsluiter met informatie geeft verweerder uitleg over zijn werkwijze en maakt hij onderscheid tussen de door hem als psycholoog aangeboden reguliere wetenschappelijke behandeling en behandeling door hem als functioneel psycholoog als alternatief voor de reguliere wetenschap, waarbij de Vegatest en electro-accupunctuur worden toegepast. In de bijsluiter staat dat verweerder op de rekening vermeldt volgens welke expertise de cliënt behandeld werd.

III Het standpunt van klager en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerder in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen:

1. Hij is werkzaam als GZ-psycholoog maar daarnaast ook als ontwikkelaar/producent van natuurmiddelen zonder wetenschappelijk aangetoond effect;
2. Hij wekt mede vanuit zijn rol als GZ-psycholoog irreële verwachtingen wat betreft de werkzaamheid van de middelen;
3. Er is sprake van het oneigenlijk bevorderen van persoonlijke belangen nu verweerder een zakelijk belang heeft bij het voorschrijven van deze middelen;
4. Hij maakt gebruik van een vorm van mindfulness die in geen enkele multidisciplinaire richtlijn is opgenomen.

Volgens klager is er binnen de praktijk van verweerder sprake van verstrengeling van belangen en vermenging van rollen. Volgens de Zorgverzekeringswet mogen slechts evidence-based behandelmethoden worden toegepast. Zorg moet van goede kwaliteit zijn. Bij de door verweerder aangeboden zorg is dat niet het geval terwijl die door de werkgever van klager wel (soms gedeeltelijk) moet worden vergoed. Bovendien heeft verweerder twee petten op door middelen te produceren en tevens voor te schrijven aan zijn cliënten.

Klager meent dat verweerder door zijn praktijk op deze wijze in te richten in strijd handelt met de artikelen 10, 13, 18, 45, 48 en 52 van de Beroepscode.

IV Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klacht gemotiveerd betwist. Hij voert aan dat klager geen belang daarbij heeft. Hij merkt op dat hij zeer geïrriteerd is door het indienen van de klacht. Uit het hele land komen cliënten bij hem. Hij werkt al bijna 50 jaar op deze manier. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal in het onderstaande nader op het verweer worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

Wat betreft de ontvankelijkheid:

V.1. Het College van Toezicht overweegt –ambtshalve- als volgt.

Artikel 2.1.3 van het Reglement voor het Toezicht (hierna RvT) luidt:

2.1.3

1. Het College van Toezicht neemt geen klacht in behandeling als de klager daarbij geen belang heeft, tenzij naar het oordeel van het College behandeling van de klacht in het belang is van de psychologie of de psychologiebeoefening;

2. Klager wordt geacht belang te hebben wanneer hij voldoet aan de begripsomschrijving van de betrokkene zoals neergelegd in de Beroepscode voor psychologen.

Artikel 1.2 van de Beroepscode 2015 definieert het begrip betrokkene:

1.2 de betrokkene

Elke persoon die direct of indirect is betrokken bij het beroepsmatig handelen van de psycholoog of die daartoe in zijn belangen wordt geraakt; zoals de cliënt, de partner en naaste verwanten van de cliënt, de opdrachtgever, collega, student, proefpersoon, et cetera.

V.2. Het College is van oordeel dat klager niet-ontvankelijk is in de klacht.

De klacht betreft in het algemeen de inhoud van het zorgaanbod van verweerder. Klager is echter niet direct of indirect betrokken bij het beroepsmatig handelen van verweerder zoals bedoeld in artikel 1.2 van de Beroepscode 2015 en wordt niet in zijn belangen geraakt. Hij heeft de klacht ingediend in zijn kwaliteit van medisch adviseur van een zorgverzekeraar en is zelf als individu niet op enigerlei wijze in behandeling geweest of betrokken geweest bij een behandeling van verweerder.

V.3. Het College ziet op grond van alle omstandigheden evenmin aanleiding om op grond van artikel 2.1.3 van het RvT de klacht in behandeling te nemen.

Het College komt tot de slotsom dat klager niet-ontvankelijk is in de klacht.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart klager niet-ontvankelijk in de klacht.

Aldus gewezen op 14 november 2018

door:

mr. D.J. Markx, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
dr. J.P.C. Jaspers,
dr. G.T.M. Mooren,
drs. J. Mulder,
leden

en ondertekend door de voorzitter,



D.J. Markx.